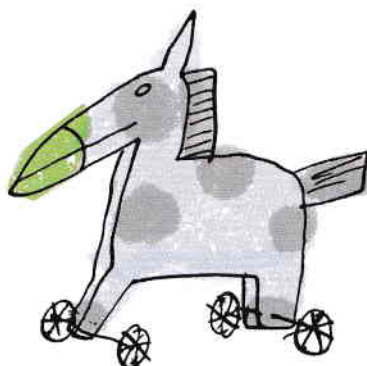

susie
morgenstern
serge bloch

Când
acasă
nu
mai e
acasă

Traducere din limba franceză de
Patricia Rădulescu

Editura Katartis

Îmi iubesc camera.

Îmi iubesc patul de copil mare. Jucăria mea de pluș preferată. Perna mea.
Plapuma mea.

Soarele cel mare de pe peretele meu.

Cufărul meu cu jucării. Dulapul meu cu hainele mele.

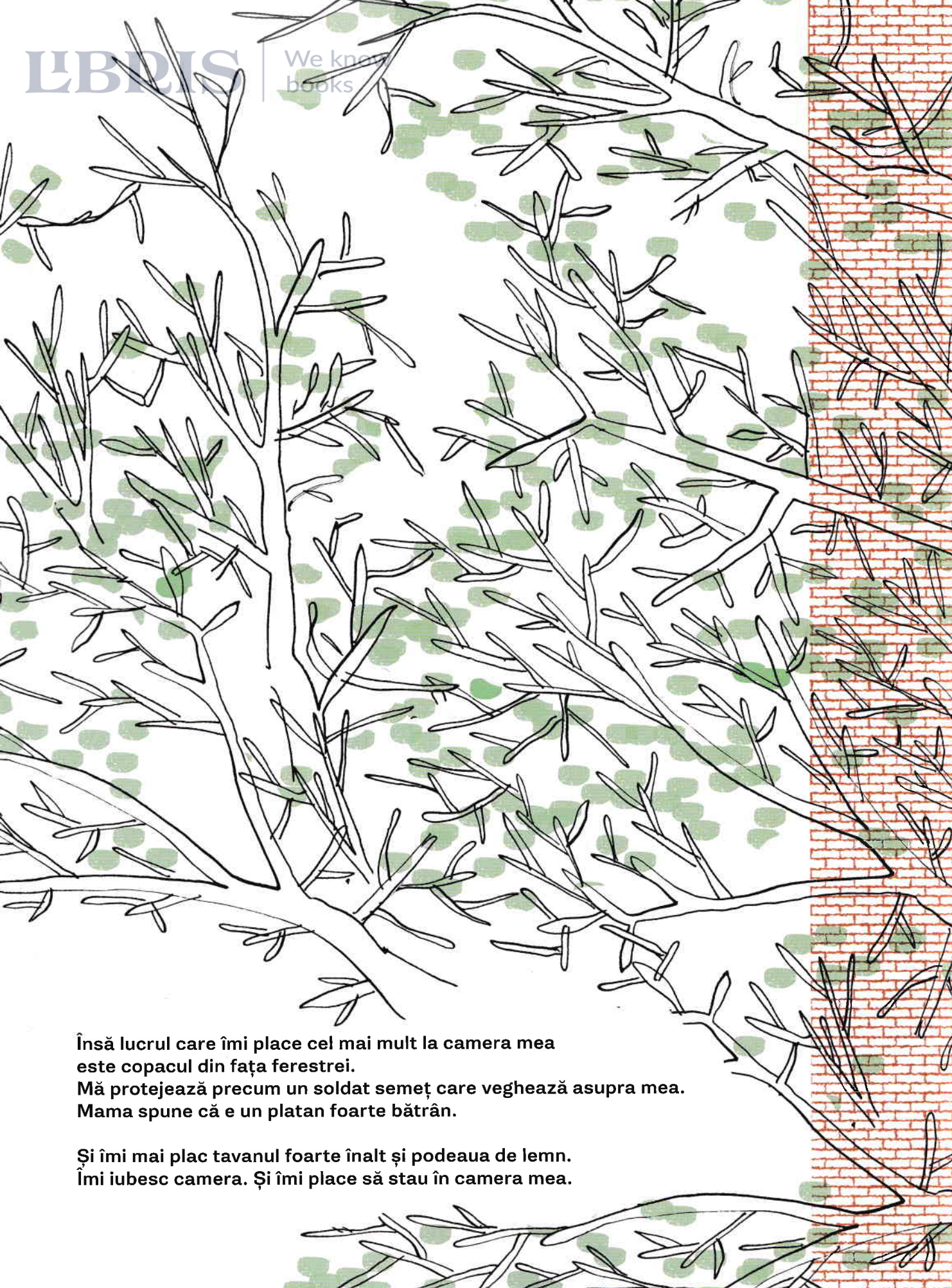
Am chiar și un mic birou cu multe sertare. În sertare am ascuns comori.

Mai sunt și un cal, un fotoliu, un covor, trei postere, o noptieră.

Nu e un cal adevărat.

Pe noptieră stă un ceas deșteptător care arată ora, dar încă nu știu să
îl citesc.

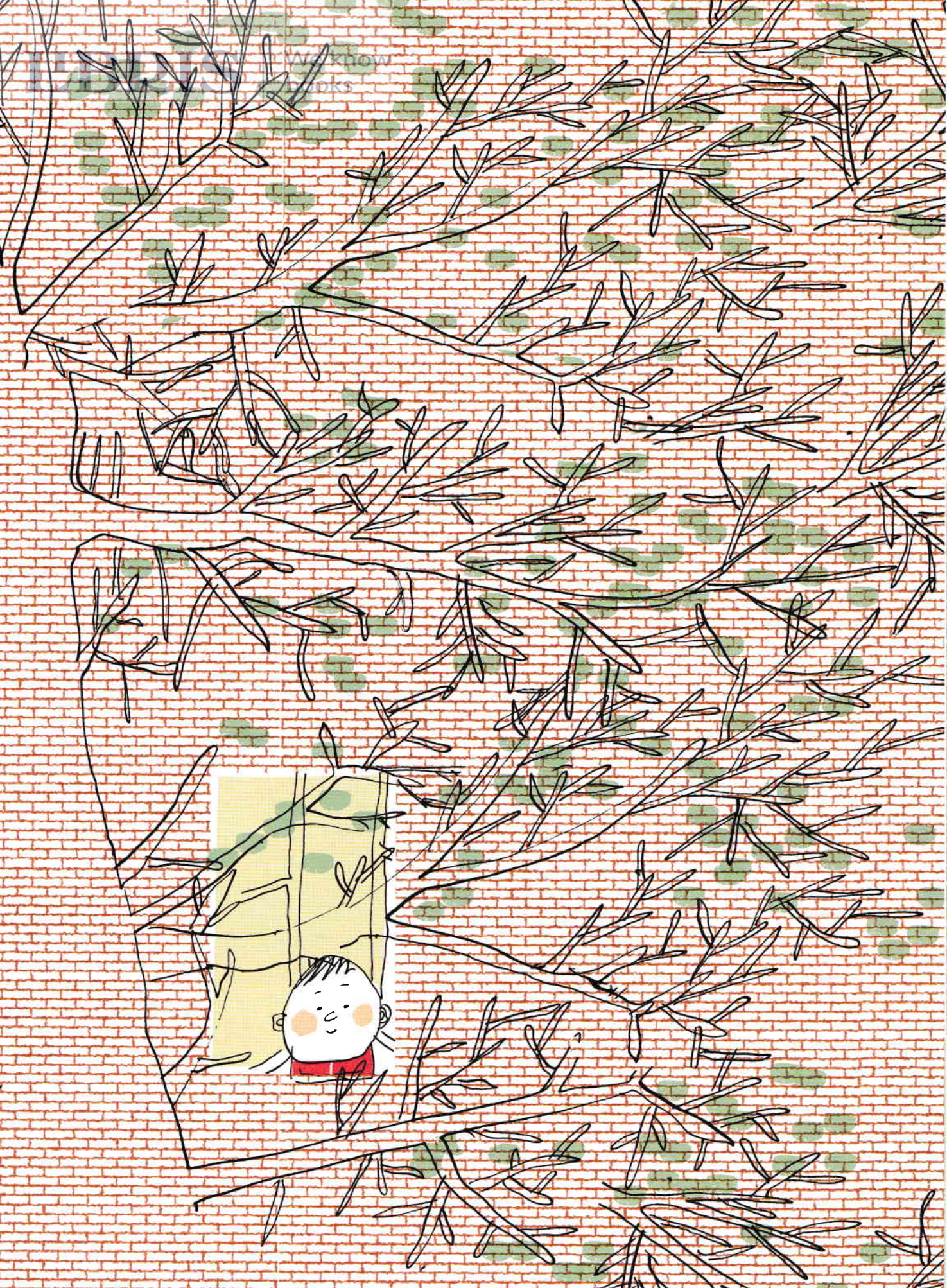
Și un glob de sticlă cu Turnul Eiffel.

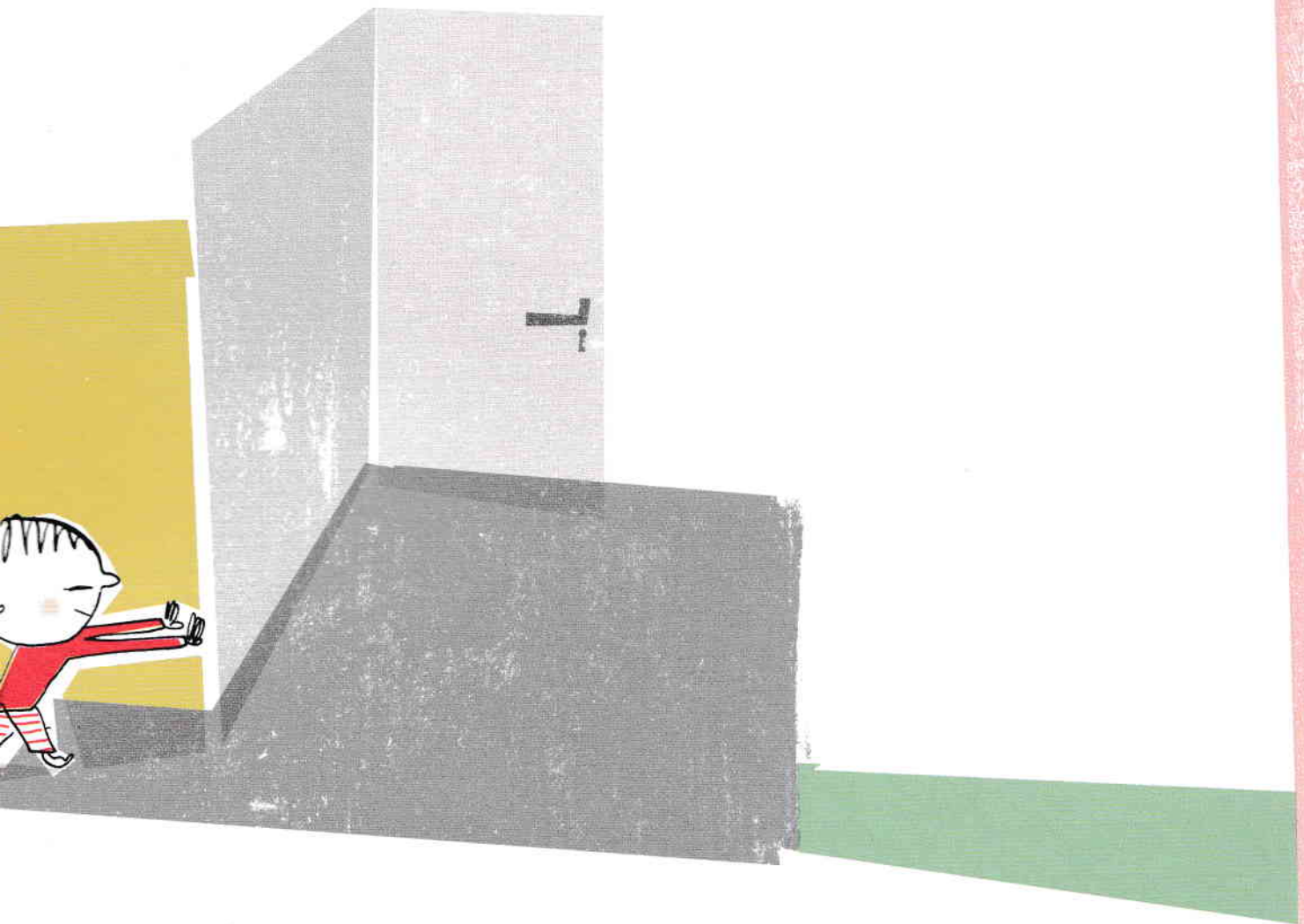

Însă lucrul care îmi place cel mai mult la camera mea
este copacul din fața ferestrei.

Mă protejează precum un soldat semeț care veghează asupra mea.
Mama spune că e un platan foarte bătrân.

Și îmi mai plac tavanul foarte înalt și podeaua de lemn.
Îmi iubesc camera. Și îmi place să stau în camera mea.

**Dacă mă trezesc noaptea, găsesc cu ochii închiși drumul spre baie.
Dacă mi-e foame, știu unde e bucătăria.
Dacă mă simt singur, merg la sora mea în camera alăturată.
Și știu unde să o găsesc pe mama.**

Camera surorii mele e toată roz.
Îmi place și rozul, dar camera mea e galbenă.
Sora mea mă invită la ceai, desigur, în joacă.
E puternică și știe deja să citească.

